

باز هم کودک کشی

رژیم صهیونیستی در حمله هوایی وحشیانه به غزه
۱۵ فلسطینی از جمله ۴ کودک و ۴ زن
را به شهادت رساند

«عرین الاسود»:
بزودی درهای جهنم به روی صهیونیست‌ها باز می‌شود

در این جنایت صهیونیست‌ها ۳ نفر از فرماندهان جنبش جهاد اسلامی
نیز به شهادت رسیدند

صفحات ۷ و ۵

تیتراهای امروز

مهر داد بذر پاش خبر از تصویب تسهیلات
۵۵۰ میلیون تومانی ساخت مسکن داد

وام مسکن: ۵۵۰ میلیون

توافقنامه ساخت راه آهن رشت - آستانرا
هفته آتی امضا و عملیاتی خواهد شد

رئیس کل بانک مرکزی: از این پس بانک مرکزی
ارز را به صورت مستقیم خریداری می‌کند
و خواهد فروخت

بازارسازی از میرداماد

سهام دلار در تسویه‌های تجاری: ۱۰ درصد

سر لشکر محمد باقری
با اشاره به نمودار شدن نشانه‌های افول آمریکا:

نظم جدید تک قطبی نیست

هدشار سازمان هواشناسی نسبت به جاری شدن
سیل، طغیان رودخانه‌ها و آبگرفتگی

بارش باران در ۲۲ استان

بارش باران در ۲۲ استان

نگاه

دیپلماسی موفق راهکار اقتصاد پیشرو

سیدمصطفی خوش چشم: یکی از راهکارهای
پیش روی کشور، بررسی و استفاده از تجربه‌های
کشورهایی است که به خاطر استقلال‌شان مورد
تحریم‌های ظالمانه غرب قرار گرفته‌اند. از سوی
دیگر، استفاده از زمین‌های حاصلخیز برخی
کشورها برای کشاورزی و همین طور حوزه انرژی
و پالایشگاه راهکاری جدید و قابل توجه است.
برای مثال تجربی که برخی کشورهای منطقه ما
در آمریکای لاتین از آنها سود بردند از جمله گسیل
داشتن ریزین‌های اقتصادی و بازگشتی که قبلاً
توانستند در مجموعه‌ای از کشورها مانند ونزوئلا
و بولیوی پروژه‌های نفتی و گازی برای کشورهای
خودشان به ارمان بیاورند، می‌تواند برای ما نیز
الگو و راهگشا باشد. به این معنا که سیاست‌های
دولت باید معطوف به بهره اقتصادی از این مناطق
باشد و ما می‌توانیم با استفاده از مجموعه بسته‌های
سیاستی با هدف افزایش تجارت خارجی در منطقه
آمریکای لاتین، بهبود معیشت برای بسیاری از
بخش‌های جامعه را فراهم کنیم. در عین حال
آفریقا که خود دروازه‌ای به اروپاست، متأسفانه
در طول یک دهه اخیر و حتی قبل‌تر از آن در
برنامه‌های سیاستمداران کشور مغفول مانده
است. ما در بسیاری از کشورهای آفریقایی دفتر
نمایندگی و کنسولی و سفارت نداریم و متأسفانه
از پتانسیل شگرف آفریقا کمترین بهره را برداشته‌ایم.
به نظر می‌رسد سال ۱۴۰۲ باید عزمی جدی برای
استفاده از پتانسیل‌های موجود در این کشورها به
وجود بیاید و در عین حال می‌توان با استفاده از
تکنولوژی و تبلیغات موثر و حضور در این کشورها
جای پای خوبی را در آفریقا به دست آورد. متأسفانه
در برخی از کشورهای آفریقایی که ما هیچ دفتر
نمایندگی نداریم، اساساً زمینه‌های تجارت خارجی
را برای بخش خصوصی و دولتی فراهم نیاوردیم.
برخی تجار آفریقایی اساساً گله دارند که بازار ایران
برای صادرات کالاهای آنها به ایران یا بالعکس
برای آنها ناشناخته است و هیچ مرجع رسمی
برای شناسایی بازارهای ایران، کالاهای ایرانی و
همین‌طور نیازهای بازار ایران برای دریافت کالا
و خدمات از قاره سیاه، برای آنها وجود ندارد.
جمهوری اسلامی ایران می‌تواند با ارائه خدمات به
شکل سفارت‌های مجازی و همین‌طور با معرفی
شرکت‌ها، کارخانه‌ها و همین‌طور سیاست‌های
مربوط، بازارهای ایران و کالاهای ایرانی را هرچه
بیشتر به چنین تجاری بشناساند.
متأسفانه تحرک ما در آفریقا هر روز کمتر از
دیروز بوده و نیاز وافر وجود دارد برای اینکه
تجارت خارجی جمهوری اسلامی رشد قابل
توجهی پیدا کند و تأثیرات آن در جامعه برای
رفاه و معیشت مردم ملموس شود.

ادامه در صفحه ۶

جنگ تجاری آمریکا و چین به منطقه غرب آسیا نیز کشیده شد رقابت ریلی

یکی از قدرت‌های اقتصادی نوظهور در منطقه است.
آسیوس در همین زمینه نوشته است: «ایده اولیه از
همان ابتدا درباره رابطه با اسرائیل بود؛ حدود ۱۸ ماه
پیش اجلاس با عنوان I2U2 برگزار شد که شامل
ایالات متحده، اسرائیل، هندوستان و امارات عربی متحده
بود و در آن درباره مشوق‌های اقتصادی به اعراب برای
ارتباط با اسرائیل صحبت شده بود. یکی از مقامات
سابق رژیم صهیونیستی در همین باره آن زمان گفته
بود: «هیچ کس نمی‌خواست با صنای بلند این را اعلام
کند اما تمام مساله از همان روز اول، تقابل با چین در
منطقه و تلاش برای عادی‌سازی روابط کشورهای عرب
با اسرائیل بود». به نظر می‌رسد ایده اولیه از تقابل پیدا
کردن کشورهای عرب منطقه از طریق خطوط ریلی از
همان ابتدا توسط مقامات رژیم صهیونیستی مطرح شده
بوده؛ منتها آنها به دنبال تأمین مالی این پروژه، تلاش
کنند که چیزی از این سخنرانی را به یاد نیآورید،
امر قرار نبود عربستان نیز شامل این پروژه باشد اما در
طول ماه‌های گذشته و با توجه به دور شدن بیش از پیش
عربستان از سیاست‌های آمریکا در منطقه، تلاش بر این
شد که عربستان سعودی نیز جزئی از این پروژه باشد.
عربستان سعودی نیز صحبت‌هایی شده است. عربستان
شروط بسیار جالبی را در این باره برای آمریکا مطرح
کرده بود که یکی از آنها کمک ایالات متحده به ریاض
برای دستیابی به انرژی هسته‌ای یا ارائه موشک‌ها و
سامانه‌های دفاع موشکی جدید به خاندان سعودی بود.
به نظر می‌رسد بلینکن تلاش دارد به‌عنوان نماینده
دولتی که به هیچ وجه قصد ندارد عربستان را هسته‌ای
کند، مشوق‌های دیگری در اختیار آل سعود قرار دهد
و آن ایجاد ارتباطات اقتصادی با هندوستان به عنوان

شمال بازسازی کند. البته همه کشورهای منطقه از این
سرمایه‌گذاری عظیم خوشحال نیستند. هند که همیشه
افغانستان بود، اقدامی که در راستای اجرای طرح
«بتکار کمربند و جاده» بوده و تا پیش از این به دلیل
حضور آمریکایی‌ها در افغانستان و امن نبودن مسیر این
کشور، طرحی برای اجرایی شدن آن وجود نداشت. با
خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان اما چین فرصت
را بسیار مناسب دیده است که بازیگر «صلح‌ساز» در
منطقه باشد و بعد از تجربه موفق میانجی‌گری میان
ایران و عربستان برای احیای روابط شان، این بار به
سمت ۲ بازیگری برود که آمریکا در تعامل با هر دوی
آنها با شکست مواجه شده و برخی در جهان اعتقاد دارند
نمی‌توانند بازیگران منطقی در روابط بین‌الملل باشند.
کریدور یادالان اقتصادی پاکستان، موسوم به سی‌یک
(CPEC)، مجموعه‌ای از پروژه‌های زیرساختی است
که همکاری در سراسر پاکستان در حال احداث است.
این طرح اقتصادی شامل ایجاد و راهاندازی شبکه‌های
حمل‌ونقل مدرن، ایجاد مناطق ویژه اقتصادی و تولید
نیروگاه‌های انرژی در پاکستان است. چین قصد دارد از
این طریق راه خود را برای رسیدن به بندر گواتر هموارتر
ساخته و دسترسی سریع‌تری به کل منطقه غرب آسیا
داشته باشد؛ به همین دلیل محور اصلی این طرح را
ایجاد شبکه بزرگ آزادراهی و بزرگراهی و همچنین
حمل‌ونقل ریلی تشکیل می‌دهد.
بر اساس گزارش‌های منتشر شده، مدرنیزه کردن
شبکه‌های حمل‌ونقلی ۱۱ میلیارد دلار هزینه در بر
خواهد داشت و پکن قصد دارد با یک سرمایه‌گذاری
بزرگ ۶ میلیارد و ۸۰ میلیون دلاری بیش از هزار و ۸۷۲
کیلومتر از خطوط ریلی کشور پاکستان را از جنوب تا

طالبان افغانستان رفته بود. پیشنهاد چین در این باره
سرمایه‌گذاری و ایجاد «کریدور اقتصادی پاکستان -
افغانستان» بود، اقدامی که در راستای اجرای طرح
«بتکار کمربند و جاده» بوده و تا پیش از این به دلیل
حضور آمریکایی‌ها در افغانستان و امن نبودن مسیر این
کشور، طرحی برای اجرایی شدن آن وجود نداشت. با
خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان اما چین فرصت
را بسیار مناسب دیده است که بازیگر «صلح‌ساز» در
منطقه باشد و بعد از تجربه موفق میانجی‌گری میان
ایران و عربستان برای احیای روابط شان، این بار به
سمت ۲ بازیگری برود که آمریکا در تعامل با هر دوی
آنها با شکست مواجه شده و برخی در جهان اعتقاد دارند
نمی‌توانند بازیگران منطقی در روابط بین‌الملل باشند.
کریدور یادالان اقتصادی پاکستان، موسوم به سی‌یک
(CPEC)، مجموعه‌ای از پروژه‌های زیرساختی است
که همکاری در سراسر پاکستان در حال احداث است.
این طرح اقتصادی شامل ایجاد و راهاندازی شبکه‌های
حمل‌ونقل مدرن، ایجاد مناطق ویژه اقتصادی و تولید
نیروگاه‌های انرژی در پاکستان است. چین قصد دارد از
این طریق راه خود را برای رسیدن به بندر گواتر هموارتر
ساخته و دسترسی سریع‌تری به کل منطقه غرب آسیا
داشته باشد؛ به همین دلیل محور اصلی این طرح را
ایجاد شبکه بزرگ آزادراهی و بزرگراهی و همچنین
حمل‌ونقل ریلی تشکیل می‌دهد.
بر اساس گزارش‌های منتشر شده، مدرنیزه کردن
شبکه‌های حمل‌ونقلی ۱۱ میلیارد دلار هزینه در بر
خواهد داشت و پکن قصد دارد با یک سرمایه‌گذاری
بزرگ ۶ میلیارد و ۸۰ میلیون دلاری بیش از هزار و ۸۷۲
کیلومتر از خطوط ریلی کشور پاکستان را از جنوب تا